

ת"פ 42718/03/14 - מדינת ישראל נגד אילן מיכאלוב

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 42718-03-14 מדינת ישראל נ' מיכאלוב(עציר)
תיק חיצוני: 0-1160-20140-3274

מספר בקשה: 6

בפני	כב' השופט מוחמד עלי
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	אילן מיכאלוב (עציר)

החלטה

בפניי מתברר כתב אישום שהוגש נגד הנאשם אשר מייחס לו עבירה של התפרצות לדירת מגורים, ועל הפרק בקשה להבאת ראיות הזמה מטעם המאשימה.

בשל השלב בו מצוי התיק (הצדדים טרם סיכמו את טענותיהם), אפרט את המצע הנדרש בזירות המתבקשת:

הנאשם כפר בעובדות כתב האישום והרחיק את עצמו מזירת העבירה, קרי מהדירה. התביעה הביאה את כל ראיותיה ולאחר מכן הנאשם בחר להעיד. התביעה הביאה ראיה לפיה בדירה נמצאו טביעות אצבע של הנאשם. במהלך עדותו, העלה הנאשם גרסה לפיה הוא שהה בעבר בדירה שנפרצה. גרסה זו הועלתה לראשונה על ידי הנאשם בעדותו, ולא עלתה לפני כן; לא בהודעותיו במשטרה ולא בתשובתו לכתב האישום בבית המשפט.

על פי גרסת הנאשם, הוא שהה בדירה ביחד עם אחרים ובכללם אחד מבני המשפחה המתגוררים בדירה, סהר שמו (להלן: **סהר**), מתוקף היכרות עמו, והשתמשו בסמים. סהר הוא עד תביעה, שהעיד בבית המשפט ומילא את פיו מים, והודעתו במשטרה הוגשה כראיה, וכמובן טרם נבחנה. עוד יצוין כי לפי גרסת הנאשם הוא בילה במקום מסוים בסמוך למועד בו נטען כי הייתה התפרצות לדירה, ונסע במונית בחזרה לביתו ביחד עם סהר.

בתום עדות הנאשם, הודיעה ב"כ המאשימה כי בכוונתה לשקול להביא עדי הזמה. בתגובה ציין הסנגור "אבקש שחברתי תודיע לי אם היא מבקשת לזמן אותו שכן בכוונתי לזמנו". בהחלטתי ציינתי כי על המאשימה ליתן עמדתה תוך 7 ימים.

בהודעה מיום 5.10.2014 הודיעה המאשימה כי לדידה אין מקום להזמין את העד, כעד הזמה, פעם נוספת. בתגובה להודעת המאשימה, לא התנגד הסניגור להעיד את העד אך התנגד להבאת אימו של העד לעדות הזמה. יצוין כי גם האם

היתה עדת תביעה והעידה בפני. הסניגור הוסיף וציין כי: "ככל שהמאשימה מבקשת להעיד את העד ... מתבקשת ... [לברר] אם בכוונתו לשתף פעולה ולענות על השאלות המופנות".

בתגובה נוספת של המאשימה, נתבקשתי להורות על זימון סהר ואמו כעדי הזמה. בקשה זו הועברה לתגובת הסניגור אשר הודיע כי הוא מתנגד לבקשה. נימוקי ההתנגדות הם כי הבקשה הוגשה בחלוף המועד שקצבתי לכך, ובמקום שתוגש עד ליום 12.10.14, הוגשה רק ביום 27.10.14; כי העד אשר זימונו מתבקש בשנית סירב להעיד ומתן אפשרות להעיד פוגע בזכויותיו של הנאשם; וכי יש חשש כי עדותם של סהר והאם "זוהמו" נוכח הפרטים שנמסרו להם על ידי המאשימה ובכלל זה טענת הנאשם כי הוא וסוהר שהו בדירה ובמהלך השהיה בדירה היה שימוש בסמים.

לאחר שעיינתי בהודעות, בבקשות ובתגובות שהוגשו, אני סבור כי יש להתיר למאשימה להעיד את סהר ואמו במסגרת ראיות הזמה, וזאת אך ורק לגבי גרסתו של הנאשם לפיה עובר להתפרצות הוא שהה בדירה ביחד עם סהר ואחרים.

סעיף 165 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב 1982 קובע כי "בית המשפט רשאי להרשות לתובע להביא ראיות לסתור טענות העולות מראיות ההגנה ואשר התובע לא יכול היה לצפותם מראש, או להוכיח עובדות שהנאשם חזר בו מהודייתו בהן לאחר סיום פרשת התביעה".

אכן, "רצונה של התביעה להגיש ראיות נוספות לאחר תום פרשת ההגנה עומד בניגוד לסדרי הדין המקובלים, שלפיהם נחשף הנאשם למלוא חומרי החקירה ולפרשת התביעה כולה, בטרם פורש הוא את קו הגנתו בפני בית המשפט (יוער, כי אומנם קיימת לתביעה אפשרות להגיש ראיות נוספות לאחר פרשת ההגנה, בגדר "פרשת הזמה", אולם יכולת זו היא מוגבלת, וכפופה לאישור בית המשפט ולעמידה בתנאים שונים; ראו, סעיף 165 לחוק סדר הדין הפלילי; וכן גבריאל הלוי תורת הדין הפלילי 821 (כרך ב, התשע"א), שם מכונה הליך זה "אמצעי דיוני פוגעני" שיש לצמצם את השימוש בו)". ע"פ 8080/12 מדינת ישראל נ' אהוד אולמרט (6.8.2014), פסקה 15.

במקרה שלפנינו המדובר במקרה מובהק בו צריך לאפשר למאשימה הבאת עדי הזמה. נקודת המוצא היא, כי גרסתו של הנאשם לפיה הוא שהה בדירה לפני אירוע ההתפרצות, דבר שיכול להסביר המצאות טביעות אצבע שלו במקום, הועלתה רק לאחר תום הבאת ראיות ההגנה. ברי כי התביעה לא יכלה לצפות את גרסתו של הנאשם, ונוכח מרכזיותה של הטענה ושל הראיה של טביעת האצבע יש ליתן אפשרות לתביעה להביא ראיות להזים את גרסת הנאשם. עדותו של העד ואמו הן ראיות שיכולות להיות רלוונטיות במסגרת ניסיונות התביעה להזים את הגרסה. לזאת יש להוסיף כי כעולה מתגובות הסניגור, הוא לא התנגד באופן עקרוני להבאת סהר לעדות פעם נוספת ובתחילת הדרך, אף הסכים לכך וגם שקל לזמנו לעדות מטעמו.

אמנם, העד העיקרי הרלוונטי להזמת גרסתו של הנאשם הוא סהר אשר - כאמור - הנאשם טוען כי היה עימו בדירה, עם זאת אין לקבל את טענת הסניגור כי אין מקום להזמת האם. התביעה רשאית להחליט אילו עדים ואיזה ראיות היא מבקשת להביא במסגרת ניסיונותיה להזים את גרסת הנאשם ועל פני הדברים לא נראה כי עדות האם נטולת רלוונטיות.

יש לזכור כי הנאשם העיד על הימצאותו בדירה בה מתגוררת המשפחה, והוריו של סהר - בראשה.

אשר לטענות הסניגור לגבי "זיהומה" של עדות סהר והאם, הרי אלה טענות שנוגעות לליבם של שיקולי מהימנות, ואלה ישקלו לאור מכלול הנתונים ולאחר שאשמע טענות בעניין, אולם ברור כי אין בשיקולים אלה כדי למנוע מראש את הבאת העדים למתן עדות. גם בכך שסהר סירב למסור פרטים בהודעתו בפניי, אין כדי למנוע מתן הזדמנות למאשימה לנסות ולהזים באמצעותו את טענות הנאשם. גם לא שוכנעתי כי בכך יש משום קיפוח זכויותיו.

לבסוף, לא ראיתי בשיהוי הקל שהיה בהגשת הבקשה להזמנת העדים נימוק המצדיק את דחייתה. יש לזכור כי עוד ביום 5.10.2014 הגישה המאשימה הודעה ומאז מתנהל "פינג פונג" של בקשה - תגובה תשובה - בקשה, עד שהצדדים גיבשו עמדות סופיות לגבי זימון העדים.

המאשימה תזמן בדחיפות את עדי התביעה שביקשה לזמנם, ועדותם תשמע בישיבה הקבועה ליום 9.11.14.

המזכירות תשלח החלטה זו בדחיפות לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ד' חשוון תשע"ה, 28 אוקטובר 2014, בהעדר הצדדים.